

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2014 m. birželio 19 d.

Byla F-157/12

BN
prieš
Europos Parlamentą

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Ieškinys dėl panaikinimo — AD 14 lygio pareigūnas, laikinai einantis direktoriaus patarėjo pareigas — Generaliniam direktoriui pateiktas kaltinimas psichologiniu priekabiavimu — Ilgai trukusios laikinojo nedarbingumo atostogos — Sprendimas paskirti į patarėjo pareigas kitame generaliniame direktorate — Rūpestingumo pareiga — Gero administravimo principas — Tarnybos interesas — Lygio ir pareigų atitikties taisyklė — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Su sprendimo priėmimu nesusijusi žala“

Dalykas: Pagal SESV 270 straipsnį, taikomą EAEB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį, pareikštas ieškinys, kuriuo BN Tarnautojų teismo prašo, pirma, panaikinti 2012 m. kovo 20 d. Europos Parlamento sprendimą nuo 2012 m. kovo 15 d. atleisti ją iš Personalo generalinio direktorato (GD) Išteklų departamento direktoriaus patarėjo pareigų ir paskirti Infrastruktūros ir logistikos generalinio direktorato Išteklų departamento Bendrojo koordinavimo skyriaus Aplinkos valdymo ir audito sistemos tarnybos (toliau – EMAS tarnyba) patarėja, taip pat 2012 m. rugsėjo 21 d. sprendimą atmesti skundą dėl 2012 m. kovo 20 d. sprendimo ir, antra, atlyginti žalą, patirtą dėl jos vadovo priekabiavimo ir netinkamo administravimo, *ex aequo et bono* įvertintą 400 000 eurų.

Sprendimas: Atmesti ieškinį. Nurodyti Europos Parlamentui padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir priteisti iš jo BN patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Santrauka

- 1. Pareigūnai — Perkėlimas — Paskyrimas į kitas pareigas — Atskyrimo kriterijus — Bendros sąlygos (Pareigūnų tarnybos nuostatų 4 straipsnis, 7 straipsnio 1 dalis ir 29 straipsnis)*
- 2. Pareigūnai — Tarnybų organizavimas — Personalo paskyrimas — Paskyrimas į kitas pareigas — Lygio ir pareigų atitikties taisyklės paisymas — Apimtis (Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalis)*
- 3. Pareigūnai — Psichologinis priekabiavimas — Įrodinėjimo pareiga — Suinteresuotojo asmens pareiga pateikti pradinių įrodymų (Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalis)*
- 4. Pareigūnų ieškiniai — Pagrindai — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Sąvoka — Tarnybos interesą atitinkantis sprendimas — Piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimas*

5. *Pareigūnai — Tarnybų organizavimas — Personalo paskyrimas — Paskyrimo į kitas pareigas dėl tarnybos interesų priemonė — Suinteresuotojo asmens teisė būti išklaustytam — Nebuvimas (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktas; Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalis)*

6. *Pareigūnai — Administracijos rūpestingumo pareiga — Apimtis — Didesnė pareiga pareigūno sveikatos sutrikimo atveju — Ribos (Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnis)*

7. *Pareigūnai — Sauga ir sveikatos apsauga — Institucijų pareigos — Apimtis — Direktyva 89/391 dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo — Poveikis — Ribos (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 1 dalis; Pareigūnų tarnybos nuostatų 1e straipsnio 2 dalis; Tarnybos direktyva 89/391)*

1. Nors sprendimas, kuris pagrįstas Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalimi, dėl šios priežasties atrodo kaip sprendimas dėl pareigūno perkėlimo, jis turi būti nagrinėjamas kaip paskyrimo į kitas pareigas dėl tarnybos interesų priemonė tuo atveju, kai suinteresuotasis asmuo nebuvo pervestas į laisvas pareigas taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų 4 ir 29 straipsnius.

Tačiau sprendimams dėl paskyrimo į kitas pareigas, kaip ir perkėlimui, kiek tai susiję su atitinkamų pareigūnų teisių ir teisėtų interesų apsauga, taikomos Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnio 1 dalies nuostatos, nes, be kita ko, pareigūnų paskyrimas į kitas pareigas galimas tik dėl tarnybos interesų ir paisant pareigų lygiavertiškumo.

(žr. 44–46 punktus)

Nuoroda:

Tarnautojų teismo praktika: Sprendimo *de Albuquerque / Komisija*, F-55/06, EU:F:2007:15, 55 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

2. Skiriant pareigūną į kitas pareigas, jeigu keičiasi jo funkcijos, remiantis lygio ir pareigų atitikties taisykle, įtvirtinta būtent Pareigūnų tarnybos nuostatų 7 straipsnyje, reikalaujama palyginti atitinkamu momentu pareigūno užimamas pareigas ir lygį, o ne jo užimamas ir ankstesnes pareigas. Todėl lygio ir pareigų atitikties taisyklė neprieštarauja tam, kad remiantis sprendimu būtų skiriamos naujos funkcijos, kurios, nors ir skiriasi nuo vykdytų anksčiau ir suinteresuotojo asmens yra suvokiamos kaip jo įgaliojimų sumažinimas, vis dėlto atitinka jo lygio pareigas. Taigi sumažinus pareigūno įgaliojimus lygio ir pareigų atitikties taisyklė pažeidžiama tik tuo atveju, jei visi jo nauji įgaliojimai pagal savo pobūdį, svarbą ir apimtį yra daug mažesni nei jo lygį ir pareigas atitinkantys įgaliojimai. Galiausiai, Pareigūnų tarnybos nuostatais pareigūnams nesuteikiama jokios teisės į konkrečias pareigas. Atvirkščiai, pagal juos paskyrimų tarnybai suteikiami įgaliojimai skirti pareigūnus į įvairias jų lygį atitinkančias pareigas dėl tarnybos interesų. Nors iš tiesų administracija suinteresuota skirti pareigūnus į pareigas, atsižvelgdama į konkrečius jų sugebėjimus ir asmenines preferencijas, pareigūnams nepripažįstama teisė vykdyti ar išsaugoti tik konkrečias funkcijas ir atsisakyti vykdyti jų pareigybių rūšims priskiriamas kitas funkcijas. Pareigūno, kuris užima skyriaus vadovo pareigas, paskyrimas patarėju, paliekant tą patį AD 14 lygį, atitinka lygio ir pareigų atitikties taisyklę, nes, kaip matyti iš Pareigūnų tarnybos nuostatų I priedo A punkte esančios pareigybių rūšių lentelės, AD 14 lygį atitinka administratorius, užimantis, pavyzdžiui, direktoriaus, skyriaus vadovo ar patarėjo pareigas.

(žr. 55–58 punktus)

Nuoroda:

Tarnautojų teismo praktika: Sprendimo *Bermejo Garde / EESRK*, F-41/10, EU:F:2012:135, dėl kurio Europos Sąjungos Bendrajam Teismui pateiktas apeliacinis skundas, byla T-530/12 P, 162–164 punktai ir juose nurodyta teismo praktika.

3. Kad, norėdamas pagrįsti reikalavimus dėl administracijos sprendimo panaikinimo, suinteresuotasis asmuo galėtų remtis Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalimi, skirta pareigūno, kuris mano esąs priekabiavimo auka, apsaugai, jis turi pateikti bent pradinių įrodymų, kad skundžiamas sprendimas ar jo dalis yra jam skirta atsakomoji priemonė.

Todėl vien aplinkybės, kad pareigūnas, užimantis patarėjo pareigas, paprašė būti paskirtas į skyriaus vadovo pareigas ir, paskyrimų tarnybai šio prašymo nepatenkinus, buvo paskirtas į kitas patarėjo pareigas, nepakanka, kad skundžiamas sprendimas būtų kvalifikuotas kaip suinteresuotajam asmeniui taikoma atsakomoji priemonė.

(žr. 67 ir 70 punktus)

4. Piktnaudžiavimo įgaliojimais, kurio viena iš išraiškų yra piktnaudžiavimas procedūra, sąvoka turi tiksliai apibrėžtą reikšmę ir apima situaciją, kai administracinės valdžios institucija naudojasi savo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio tie įgaliojimai buvo suteikti. Sprendimas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, svarbiais ir neprieštarinčiais veiksniais paaiškėja, kad jis buvo priimtas siekiant kitų nei nurodytieji tikslai.

Jei paskyrimo į kitas pareigas priemonė nebuvo pripažinta prieštaraujanti tarnybos interesui, negali būti keliamas piktnaudžiavimo įgaliojimais klausimas.

(žr. 76 ir 77 punktus)

Nuoroda:

Tarnautojų teismo praktika: 2013 m. birželio 19 d. Sprendimo *BY / EASA*, F-81/11, EU:F:2013:82, 69 ir 70 punktai ir juose nurodyta teismo praktika.

5. Teisė į gynybą, kaip platesnė teisė, be abejonės, apima ir kiekvieno asmens procesinę teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę, kuri nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte. Kiekvieno pareigūno teisė būti išklausytam konkrečiai taikoma prieš priimant aktą, kuris gali sukelti reikšmingų pasekmių jo karjeros raidai.

Paskyrimų tarnyba suinteresuotajam asmeniui neprivalo pranešti informacijos, kuria ketina pagrįsti sprendimą dėl paskyrimo į kitas pareigas, prieš priimdama šį sprendimą, tam, kad suteiktų jam galimybę šiuo klausimu veiksmingai išreikšti savo nuomonę, jeigu toks sprendimas negali sukelti reikšmingų pasekmių suinteresuotojo asmens karjeros raidai, atitinka pareigų lygiavertiškumą, juo

atsižvelgta į asmens pageidavimą nebevykdyti funkcijų, susijusių su jo specializacijos sritimi, arba funkcijų generaliniame direktorate, kuriame jis dirbo, ir dėl tokio sprendimo nesikeičia suinteresuotojo asmens paskyrimo vieta.

(žr. 84 ir 85 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2007 m. vasario 7 d. Sprendimo *Clotuche / Komisija*, T-339/03, EU:T:2007:36, 147 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2012 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Z / Teisingumo Teismas*, F-88/09 ir F-48/10, EU:F:2012:171, 146 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

6. Iš rūpestingumo pareigos kylančios administracijos pareigos iš esmės padidėja tuo atveju, kai nagrinėjama fizinės arba psichinės sveikatos sutrikimų turinčio pareigūno situacija. Tokiu atveju jo prašymus administracija privalo nagrinėti vadovaudamasi itin atviru požiūriu. Be to, institucijos medicinos tarnyba, ypač tais atvejais, kai pats susijęs pareigūnas arba administracija atkreipia jos dėmesį į tai, kad administracinis sprendimas gali turėti neigiamų pasekmių asmens, kuriam jis skirtas, sveikatai, turi patikrinti tai, ar nurodyta grėsmė iš tiesų egzistuoja, ir jos apimtį ir informuoti paskyrimų tarnybą apie savo tyrimo rezultatus.

Tačiau paskyrimų tarnybos negalima kaltinti tuo, kad ji pažeidė rūpestingumo pareigą ar gero administravimo principą, kai priėmė sprendimą dėl paskyrimo į kitas pareigas, jeigu priimdama šį sprendimą ji atsižvelgė į suinteresuotojo asmens išreikštus pageidavimus nebedirbti jo specializaciją atitinkančioje srityje ir konkrečiame generaliniame direktorate. Net jeigu suinteresuotasis asmuo taip pat pageidavo būti paskirtas į skyriaus vadovo, o ne patarėjo pareigas, atsižvelgiant į kiekvienos institucijos didelę diskreciją organizuoti savo tarnybų darbą, kai paskyrimo į kitas pareigas priemone atitinka tarnybos interesą ir lygio ir pareigų atitikties taisyklę, Sąjungos teismas neturi nustatyti, ar kitos priemonės nebūtų tinkamesnės.

(žr. 92, 93 ir 96–98 punktus)

Nuoroda:

Tarnautojų teismo praktika: 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Esders / Komisija*, F-62/10, EU:F:2011:141, 80 ir 82 punktai ir juose nurodyta teismo praktika.

7. Sąjungos institucijos turi paisyti darbuotojų teisės į jų sveikatą atitinkančias darbo sąlygas, kuri įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 1 dalyje. Remiantis Chartijos 31 straipsnio paaiškinimais, į kuriuos pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį aiškinant šią Chartiją turi būti atsižvelgta, jos 31 straipsnio 1 dalis pagrįsta Direktyva 89/391 dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo.

Savo ruožtu, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1e straipsnio 2 dalyje darant nuorodą į būtiniausius reikalavimus, taikomus pagal vadovaujantis Sutartimis patvirtintas priemones sveikatos ir saugos srityje ir susijusius su darbo sąlygomis, kalbama apie Direktyvoje 89/331 įtvirtintas normas, nes pačia direktyva, kaip matyti iš jos 1 straipsnio 1 dalies, siekiama nustatyti priemones, skirtas darbuotojų saugai ir sveikatos darbe apsaugai gerinti.

Vis dėlto, kad ir kokia plati būtų Sąjungos institucijų, kai jos veikia kaip darbdavės, pareiga užtikrinti darbuotojų saugą ir apsaugoti sveikatą, ji negali tapti atitinkamai institucijai absoliučiu išipareigojimu pasiekti rezultata.

(žr. 104–106, 109 ir 110 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Komisija / Strack*, C-579/12 RX-II, , EU:C:2013:570, 39 ir 43 punktai.

Tarnautojų teismo praktika: 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Missir Mamachi di Lusignano / Komisija*, F-50/09, EU:F:2011:55, dėl kurio Europos Sąjungos Bendrajam Teismui pateiktas apeliacinis skundas, byla T-401/11 P, 130 punktas.